

FILARMONICA OLTEŢIA
CRAIOVA

10 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

LEGACY
SEASON

SENSE & SENSIBILITY

DIRIJOR
SVILEN SIMEONOV

PER ENFLO
PIAN

**ORCHESTRA SIMFONICĂ
A FILARMONICII „OLTEŢIA”**

Robert Schumann:
Concertul în La minor pentru pian şi orchestră, op. 54
Johannes Brahms:
Simfonia nr. 4 în Mi minor, op. 98

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituţie publică
de concerte subvenţionată
de Primăria Craiova
şi Consiliul Local Municipal

Preţuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenţi, pensionari)
Biletele se găsesc la agenţia Filarmonicii Oltenia
şi pe entertix.ro
Relaţii la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSOR

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaophilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

10 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

SENSE & SENSIBILITY

Robert Schumann:

Concertul în La minor pentru pian și orchestră, op. 54

(aprox. 37')

- *Allegro affettuoso*
- *Intermezzo: Andantino grazioso*
- *Allegro vivace*

Pauză

Johannes Brahms:

Simfonia nr. 4 în Mi minor, op. 98

(aprox. 45')

- *Allegro non troppo*
- *Andante moderato*
- *Allegro giocoso*
- *Allegro energico e passionato*

DIRIJOR
SVILEN SIMEONOV

PER ENFLO
PIAN

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII "OLTENIA"

Muzician și profesor de renume internațional, Svilen Simeonov este dirijor principal al Orchestrei Sofia Sinfonietta (din 2000), al Filarmonicii de Stat din Vidin (din 1999) și director muzical și dirijor șef al Orchestrei Sofia Amadeus (din 1994).

S-a impus ca unul dintre cei mai importanți dirijori din Bulgaria. A fost distins cu premiul Muzicianul Anului cu orchestra Sofia Amadeus (1999), Crystal Lyre Award (2001) cu Colegium Musicum-Bankja și Premiul Lira de Aur cu Sofia Sinfonietta (2007-2012). Pedagog dedicat, Svilen Simeonov a predat dirijat în Sofia - Bulgaria, Youngstown - Dana School of Music - SUA, Seul - Coreea de Sud, Hanoi - Vietnam, Kozani și Vlasti - Grecia, Festivalul Golfului - Italia. În calitate de dirijor invitat permanent, Svilen Simeonov lucrează cu orchestra și baletul Festivalului Strauss (din 2007), Euroconcert și Promoconcert Operetten Buhne Wien, Heinz Helberg (din 2004) și Teatro Lirico d'Europa (din 2001).

Maestrul Simeonov a dirijat în aproape toate sălile de concerte prestigioase din lume, printre care se numără: Sala

Filarmonicii din Berlin, Musikverein Sala de Aur - Viena, Concertgebouw - Amsterdam, Sala Victoria - Geneva, Ton Halle - Zürich, Palau de la Musica - Barcelona, Auditorio Nacional de Musica - Madrid, Teatrul Monumental de Madrid, Teatro de Zarzuela Madrid, Theatro Tivoli & Coliseum - Lisabona, Casa de Musica - Porto, Bulgaria Hall - Sofia, RAI - A. Toscanini Torino, Teatro di Mantova, Sala Bilkent - Ankara, Centrul Levent - Istanbul, Centrul Sava - Belgrad, Megaron Music Atena și Salonic, Sala Gasteig - München, Teatrul Nou de Stat Viena, Teatrul Winterthur, Filarmonica Wroclaw, Novi Sad Opera, Seoul Art Coreea, Bunka Kaikan Tokyo, Festival Hall Osaka, Arts Centre Nagoya, Fort de France Martinica, Baalbek Liban, Amphitheatre Patra & Ohrid, Irodio Atena, Ulyanovsk Rusia, Stambaugh Auditorium Youngstown (S.U.A.).

În perioada 2011-2016, maestrul Simeonov a dirijat toate simfoniile de Gustav Mahler în compania Ohio Festival Orchestra (S.U.A.).

Per Enflo, pianist suedezo-american, concertează încă din anii 1950 pe cinci continente cu recitaluri solo, cu orchestre, ca solist, ca muzician de cameră și ca acompaniator. Este apreciat pentru cunoștințele sale profunde și ample în literatura muzicală, pentru marea sa muzicalitate și interpretările sensibile.

A început studiul pianului cu Bengt Utterström și Gottfrid Boon - acesta din urmă elev al lui Artur Schnabel, punând un accent puternic pe expresivitatea muzicală și calitatea sunetului; mai târziu, cu Geza Anda, cu un accent puternic pe excelența tehnică.

Enflo a susținut primul său recital solo cu un program complet într-o serie de concerte pe scene importante, la vârsta de 11 ani, iar la începutul adolescenței a cântat solo cu mari orchestre suedeze, a susținut recitaluri cu fratele său, violonistul Hans Enflo, a lucrat ca acompaniator pentru un cunoscut studio de înregistrări, a fost profesor de pian, a studiat dirijat de orchestră, teoria muzicii și compoziție, iar în 1956 și 1961 a câștigat două concursuri naționale de pian.

În 2002, Per Enflo a început colaborarea cu violonistul Hristo Popov,

alături de care a întreprins turnee și a realizat înregistrări în SUA, Bulgaria și Suedia. De remarcat este recitalul duo de succes, aclamat de critici, cu lucrări ale lui Vladigerov, Enescu și Bartok la Carnegie Hall, în 2013. Din 2012, Enflo a fost un vizitator frecvent al Bulgariei.

Cu Sofia Sinfonietta, sub bagheta maestrului Svilen Simeonov, a interpretat și înregistrat concerte pentru pian; Mozart, nr. 17, 20, 21, 22, 24 și 27 și Beethoven, Concertul nr. 4. Toate acestea sunt disponibile pe Spotify. În 1971, Enflo s-a mutat din Suedia în SUA, unde a urmat atât o carieră de pianist, cât și o carieră de matematician, unde a fost, de asemenea, prodigios. A reușit performanța de a rezolva trei probleme fundamentale din zona Analizei Funcționale, probleme care nu aveau soluție de mai bine de patruzeci de ani.

În 2012, s-a întors în Suedia pentru a-și crea propria muzică de cameră și un studio de înregistrări. În afara orașului Uppsala a găsit casa perfectă pentru familie, concerte și înregistrări.

ROBERT SCHUMANN (1810 - 1856)

Concertul în La minor pentru pian și orchestră, op. 54 are la bază o concepție simfonică originală, subordonată total gândirii poetice generatoare. Elementele de bravură instrumentală dispar, lăsând locul rafinamentelor dialoguri solist-orchestră. De altfel, înainte de această lucrare, compozitorul mai schițase câteva concerte pentru pian, dar fără a reuși să le finalizeze vreodată: în 1828 - un concert în Mi bemol major, între anii 1829 - 1831 - un altul, în Fa major și, în 1839 - a conturat o parte din concertul pentru pian (în Re minor). Într-o scrisoare adresată Clarei, datată 1837, preocupat de ideea devenită obsesie de a compune un concert pentru pian, R. Schumann mărturisea că avea în vedere “un compromis între o simfonie, un concert și o sonată de mari dimensiuni.”

În anul 1841, Schumann a compus celebra Fantezie pentru pian și orchestră, prilej cu care, soția sa, Clara, l-a îndemnat să extindă orchestrația lucrării la dimensiunea unui adevărat concert pentru pian. Prima

audiție a Concertului în La minor pentru pian a avut loc la Dresda (4 decembrie 1845, dirijor fiind Ferdinand Hiller - muzician pentru care Schumann nutrea un respect neîțărmit, dedicându-i, așadar, lucrarea; solistă: nimeni alta decât soția sa, talentata pianistă Clara Wieck Schumann). După alte surse, este menționată data de 1 ianuarie 1846, Leipzig (formula interpretativă este aceeași).

Prima mișcare (Allegro affettuoso) a lucrării a fost gândită ca o veritabilă fantezie, de aici decurgând forma liberă de sonată. Precedată de o scurtă introducere, tema principală se impune cu autoritate, dominând ideatic prima parte. Puntea are o desfășurare extinsă implicând două faze. În prima secțiune sunt expuse trei motive noi, iar a doua utilizează elemente ale temei principale. Tema secundară se insinuează discret, pe un traseu simplu și expresiv. Dezvoltarea cuprinde trei momente distincte, diferențiate tematic: andante espressivo (evoluție dialogală pian-orchestră, folosind ca punct de pornire tema principală), allegro (prelucrare a motivului din introducere) și passionato (conturat din elemente ale primei teme). Repriza este urmată de cadența pianului și de o codă impunătoare.

Partea a doua (Intermezzo) este structurată în formă de lied tripartit. Prima secțiune se bazează pe o temă delicată, expusă de instrumentul solist. În secțiunea centrală, elementul tematic este adus de violoncelle și de pian prin două motive opuse caracteriale: unul liric, iar celălalt sprinten, glumeț. În ultima secțiune este reamintită tema principală a lucrării, prefigurând atmosfera avântată a mișcării finale.

Partea a treia (Allegro vivace) impune în planul construcției forma de rondo-sonată. Tema refrenului, plină de vigoare, domină cu autoritate desfășurarea muzicală. Deși lipsită de virtuozitate, ultima

parte ne apare strălucitoare, plină de energie, rezolvând impresionant conflictul dramatic.

Concertul pentru pian și orchestră de R. Schumann a exercitat o influență covârșitoare asupra lui Ed. Grieg, care întrezărea în frumusețea melodică a lucrării modelul estetic absolut. Astfel, pentru

propriul concert dedicat pianului, compozitorul norvegian a ales aceeași tonalitate, La minor și, analog, capodoperei de gen schumanniene, Grieg a utilizat, în deschiderea lucrării sale (înainte de intervenția instrumentului solist), un singur acord orchestral - amplu, generos, de o irezistibilă forță expresivă.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

Simfonia nr. 4 în Mi minor, op. 98 reprezintă una dintre culmile creației brahmsiene. Concepția ei, evidențiind în același timp rațiunea și melancolia, contrazice spiritul pesimist al epocii romantice prin rezolvări personale ale conflictului dramatic. Arhitectura ciclului cvadripartit, dominată de formele tripartite - de sonată, de lied, de scherzo - este întregită de dezvoltările variaționale ce se suprapun structurilor amintite, creându-se intense și permanente prefaceri ale materialului sonor. Prima audiție a acestei lucrări de referință a avut loc la Meiningen (25 octombrie 1885).

Prima parte (Allegro non troppo), clădită în formă de sonată, beneficiază de un material tematic extrem de expresiv, din care se va naște, pe fond variațional, întregul edificiu: tema principală cu caracter epic agitat expusă de viori și vibranta temă a doua cântată inițial de violoncele.

Discursul melodic al celei de-a doua părți (Andante moderato) se desfășoară în formă de lied cu elemente ale formei de sonată și ale temei cu variațiuni după următoarea schemă: A-B-A-B-Coda, aspectul aparent improvizatoric netrădând nici un moment riguroasă elaborare arhitecturală. Senzației de arhaic imprimată de tema principală i se opun suflul melodic și cursivitatea ritmică a temei secundare.

Partea a treia (Allegro giocoso) prezintă caracterul unui scherzo, deși nu respectă în totalitate tiparele clasice specifice acestei forme; teme diverse,

dezvoltări și transfigurări ale motivelor caracterizează această mișcare de o nestăvilită veselie.

Ultima parte (Allegro energico ed appassionato) constituie una dintre cele mai mari realizări ale muzicii brahmsiene. Compozitorul folosește ca temă de bază a construcției sale o melodie folosită de J. S. Bach pentru ciaccona finală a Cantatei nr. 150, temă de coral protestant pe cuvintele "Meine Tage in den Leiden", preluată cu măiestrie pentru a crea noi variațiuni, sudate și subordonate propriei concepții formale.

SVILEN SIMEONOV

Internationally known conductor and teacher, Svilen Simeonov is Principal Conductor of Sofia Sinfonietta Orchestra since 2000, Principal Conductor of Vidin State Philharmonic since 1999 and Music Director and Chief Conductor of Sofia Amadeus Orchestra since 1994. Svilen Simeonov has established himself as one of Bulgaria's foremost conductors. He has been awarded Musician of the Year Prize with Sofia Amadeus orchestra (1999), the Crystal Lyre Award (2001) with Collegium Musicum-Bankja and the Golden Lyre Award with Sofia Sinfonietta (2007-2012). A dedicated educator, Svilen Simeonov has taught conducting in Sofia - Bulgaria, Youngstown - Dana School of Music - USA, Seoul - Korea, Hanoi - Vietnam, Kozani and Vlasti - Greece, Festival of the Gulf - Italy. As a permanent guest conductor, Svilen Simeonov collaborates with the Strauss Festival orchestra and ballet, since 2007, with Euroconcert and Promo Concert the Operetten Bühne Wien, Heinz Helberg, since 2004 and Teatro Lirico d'Europa, since 2001.

He has performed in virtually every prestigious concert hall in the world among

which: Berlin Philharmonic Hall, Musikverein the Gold Hall – Vienna, Concertgebouw – Amsterdam, Victoria Hall - Geneva, Tonhalle - Zürich, Palau de la Musica – Barcelona, Auditorio Nacional de Musica – Madrid, Theater Monumental de Madrid, Teatro de Zarzuela Madrid, Teatro Tivoli & Coliseum -Lisbon, Casa de Musica - Porto, Bulgaria Hall – Sofia, RAI - A. Toscanini - Torino, Theater di Mantova, Bilkent Hall – Ankara, Levent Centre – Istanbul, Sava Centre – Belgrade, Megaro Mousikis – Athens and Thessaloniki, Stat Hall – München, New State Theater – Vienna, Theater Winterthur, Philharmonic – Wrocław, Novi Sad Opera, Seoul Art – Korea, Bunka Kaikan – Tokyo, Festival Hall – Osaka, Arts Centre – Nagoya, Fort de France – Martinique, Baalbek – Lebanon, Amphitheatre – Patra Ohrid, Irodio Athens, Ulyanovsk - Russia, Stambaugh Auditorium Youngstown - USA etc.

In 2011-2016 seasons, Svilen Simeonov conducted all symphonies by Gustav Mahler with the Ohio Festival Orchestra in Youngstown – USA.

PER ENFLO

Per Enflo, Swedish-American pianist, has since the 1950s been concertizing on five continents with solo recitals, with orchestras as soloist, as chamber musician and as accompanist. He is praised for his deep and broad knowledge of music literature, for his great musicality and sensitive interpretations.

Piano studies started early with Bengt Utterström and Gottfrid Boon - the latter a student of Artur Schnabel, with strong

focus on musical expression and sound quality; later Geza Anda, with strong focus on technical excellence.

Enflo gave his first solo recital with a full program in a professional concert series at age 11, and in his early teens he performed solo with major Swedish orchestras, gave duo recitals with his violinist brother Hans Enflo, worked as accompanist for an acclaimed voice studio, assisted as piano teacher, studied orchestral

conducting, music theory and composition and in 1956 and 1961 he won two national piano competitions.

In 2002, Per Enflo began his ongoing cooperation with violinist Hristo Popov with whom he has toured and made recordings in the US, Bulgaria and Sweden. Special in memory is the successful, critic acclaimed duo recital with works of Vladigerov, Enescu and Bartok in Carnegie Hall in 2013. Since 2012 Enflo has been a frequent visitor to Bulgaria.

With Sofia Sinfonietta under maestro Svilen Simeonov he has performed and recorded piano concertos; Mozart, no.

17, 20, 21, 22, 24 and 27 and Beethoven 4th. All of these are available on Spotify. In 1971 Enflo moved from Sweden to the US, where he pursued both a piano career and a career in mathematics, where he also had been prodigious. He solved three fundamental problems in the area of Functional Analysis, problems that had remained unsolved for more than forty years.

In 2012 he returned to Sweden to start his own chamber music series and recording studio. Outside Uppsala he found the perfect house for family, concerts and recordings.

ROBERT SCHUMANN (1810 - 1856)

Schumann's Piano Concerto in A Minor is built upon an original symphonic concept, entirely subordinated to poetic inspiration. Virtuoso instrumental displays are absent, making way for refined dialogues between the soloist and the orchestra. Before composing this work, Schumann had attempted several piano concertos but never completed them: in 1828, a concerto in E-flat major; between 1829-1831, another in F major; and in 1839, he outlined a movement for a concerto in D minor. In a letter to Clara Schumann dated 1837, he expressed his persistent desire to compose a piano concerto, describing his vision as "a compromise between a symphony, a concerto, and a grand sonata."

In 1841, Schumann composed his famous Fantasy for Piano and Orchestra, after which his wife, Clara, encouraged him to expand the orchestration into a full-fledged piano concerto. The first performance of the Piano Concerto in A Minor took place in Dresden on December 4, 1845, conducted by Ferdinand Hiller—a musician Schumann deeply admired and to whom he dedicated the work. The soloist

was none other than his wife, Clara Wieck Schumann. Some sources also cite January 1, 1846, in Leipzig as the premiere date, with the same performers.

The first movement, *Allegro affettuoso*, is conceived as a true fantasy, leading to a freely structured sonata form. It opens with a brief introduction, after which the main theme asserts itself with authority, shaping the movement's character. The transition unfolds extensively in two phases: the first introduces three new motifs, while the second incorporates elements of the main theme. The secondary theme emerges subtly, following a simple and expressive trajectory. The development consists of three distinct sections: *Andante espressivo*: A lyrical dialogue between piano and orchestra based on the main theme; *Allegro*: A reworking of a motif from the introduction; *Passionato*: Built from elements of the first theme. The recapitulation is followed by a piano cadenza and a grand coda.

The second movement, *Intermezzo*, follows a tripartite song form. The first section presents a delicate theme played by the piano. In the central section,

the thematic material is introduced by the cellos and piano, juxtaposing two contrasting motifs: one lyrical and the other lively and playful. The final section recalls the concerto's main theme, anticipating the energetic atmosphere of the final movement.

The third movement, *Allegro vivace*, follows a rondo-sonata form. The refrain theme is vigorous and dominates the musical progression. Though it lacks overt virtuosity, this concluding movement is radiant and full of energy, bringing the dramatic tensions to a triumphant resolution.

Schumann's Piano Concerto had a profound impact on Edvard Grieg, who regarded its melodic beauty as the pinnacle of aesthetic perfection. Inspired by Schumann's masterpiece, Grieg chose the same key, A minor, for his own piano concerto. Similarly, before the entrance of the solo piano, Grieg's concerto begins with a single, powerful orchestral chord—grand and expressive, mirroring the commanding opening of Schumann's work.

JOHANNES BRAHMS (1833 - 1897)

Symphony no. 4 in E minor, op. 98 represents one of the peaks of the creation of Brahms. Her concept, highlighting reason and melancholy at the same time, contradicts the pessimistic spirit of the romantic era through personal solutions to the dramatic conflict. The architecture of the quadripartite cycle, dominated by the tripartite forms - of sonata, of lied, of scherzo - is completed by the variational developments that overlap the mentioned structures, creating intense and permanent disguises of the sound material. The first audition of this reference work took place in Meiningen (October 25, 1885).

The first part (*Allegro non troppo*), built in the form of a sonata, benefits from an extremely expressive thematic material, from which the entire edifice will be born, on a background of variations: the main theme with an epically agitated character presented by the violins and the vibrant second theme originally sung by cellos.

The melodic speech of the second part (*Andante moderato*) takes place in the form of a lied with elements of the sonata form and of the theme with variations according to the following scheme: A-B-A-B-Coda, the apparently improvisatory aspect not betraying for a moment the rigorous

architectural elaboration. The archaic feeling of the main theme is opposed by the melodic breath and the rhythmic flow of the secondary theme.

The third part (*Allegro giocoso*) presents the character of a scherzo, although it does not fully respect the classical patterns specific to this form; various themes, developments and transfigurations of motifs characterize this movement of unrestrained joy.

The last part (*Allegro energico ed appassionato*) is one of the greatest achievements of the music of Brahms. The composer uses as the basic theme of his construction a melody used by J.S. Bach for the final *ciaccona* of *Cantata no. 150*, Protestant chorale theme on the words "Meine Tage in den Leiden", masterfully taken over to create new variations, welded and subordinated to one's own formal conception.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 10 octombrie 2025

Vioara I

Octavian GORUN
Concertmaestru
Simona PETRENCU
Steliana BORDEIANU
șefpartidă
Geo FABIAN
Dan PREDOI
Ștefana ZAHARIA
Cristina LEOVEANU
Valentin ILIUȚĂ
Pompilia POPESCU
Cătălin SASU
Dan FLORICĂ
Gigel MILCU

Vioara a-II-a

Roxana ILIUȚĂ
șefpartidă
George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Cristina PÎRLEA
Adrian BADEA
Valeriu EFREM
Darius MELENCOVICI
Iuliana PREDOI
Alin ROMAN
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șefpartidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Andreea CĂPĂȚÎNĂ
Rebeca TÂNASIE
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Mariya POPOVA
Raluca PESCLEVEI
Marius VASILESCU
Elvis CIUCULESCU
șefpartidă
Rucsandra HALIȚCHI

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI

Oboi

Liviu FĂRCAȘ
solist instrumentist
Andreea TECUȚĂ

Clarinet

Liviu CHISĂR
solist instrumentist
Nicușor ȘERBAN

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Lachezar PAVLOV
Daniela STATKOVA

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Marcu DIACONU
Cezar FLOREA

Trompetă

Dorinel MĂCIUCA
solist instrumentist
Dumitru STĂNESCU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Dacian MÂNDRU
șefpartidă
Alexandru ȚAPEȘ
solist instrumentist

Timpani

Anna TOVARNYTSKA

Percuție

Florin DAVIȚOIU

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

17 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

LEGACY
SEASON

P.I. CEAIKOVSKI

Frumoasa din pădurea adormită

DIRIJOR

LIVIU CONDRIUC

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII „OLTENIA”

RECITATOR

MONICA ARDELEANU

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concerte subvenționată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Bilete se găsesc la agenția Filarmonica Oltenia
și pe emiter.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSOR

SCAN ME

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICA: DANIEL ENE

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

24 VINERI
OCTOMBRIE
ora 19:00

LEGACY
SEASON

JOY & PASSION

DIRIJOR

LINUS LERNER

OSCAR BOHORQUEZ

vioară

ALBERTO NEPOMUCENO: Batuque

MAX BRUCH: Concertul în Sol minor pentru vioară și orchestră, op. 26

ARTURO MÁRQUEZ: Danzon no. 2

HEITOR VILLA-LOBOS: Prelúdio Bachianas Brasileiras no. 4

ALBERTO GINASTERA: Suita de balet „Estancia”

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII „OLTENIA”

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2025

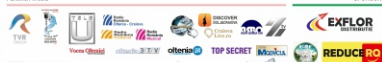
Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de Cultură subordonată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 50 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Bilete se găsesc la agenția Filarmonica Oltenia
și pe enterta.ro
Relația la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSOR

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacaiova1947

filarmonicaolteniacaiova

olteniaphilharmonic

GRAFICA: DANIEL ENE

Enjoy
CM 52

FOC
FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

26.11 - 17.12 2025

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL CRAIOVA MUZICALĂ

Sponsori

Parteneri media

Caiet-program realizat de Radu Jianu

Traducere text: Cosmina Titea

GRAFICĂ: DANIEL ENE